

„Istarska Rijec“

Iz svake četvrtke 4 kate. Svaki dan po četvrtku donosi prilozi „Mlad Istranin“. Predplata za tu zemlju iznosi 10— lira na godinu, a za tu zemlju 25— lira. Uredništvo i uprava lista: Trst (Tieste) - Via S. Francesco d'Assisi 2011. Telefon: 11-57.

ISTARSKA RIJEČ

Tjednik za poljku, gospodarstvo i politiku istarskog naroda.

„Slogom rastu naše stvari, a nesloga sve pokvari.“ — Narodna poslovića.

Oglasni stoje 4 kra
za svaki četvrtina vremen
u okviru jednog stupca. Za viš
kratno svjetlo daje se znatn
vezan godišnjem pogodu. Plat
za i uključuje u Trst. Doplat
se na ulu uredništva, a novac
uplati. Neprankirani se plaću
u petim, a rukopisi za m
vrataje ni u kojem slučaju

Liktorski zajam

Dne 18. ovog mjeseca otvorilo se potpisivanje na veliki zajam, nazvan liktorski zajam. Vlada je raspisala taj zajam u cilju da ojača vrijednost lire i da (tako dade mogućnost ljudima da povećaju svoje prištednje, jer ozdravljenjem valute povećava se i vrijednost prištednje. Kad bi vrijednost novca pala, sve one male prištednje, za koje je čovjek toliko radio, bile bi vrijedne malo ili skoro ništa. U interesu je svega naroda, da vrijednost novca njegove zemlje poraste. Liktorski zajam ima za svrhu, a osim toga on daje i osiguranje, koji ga potpisuju, lijepe koristi, čim više bude potpisano tog zajma, to više će ta akcija ojačati snagu gospodarskog života države.

U službenim je novinama bio objavljen dekret sa odredbama i uslovima, kako se ima provodjati potpisivanje tog zajma. Ovdje donosimo doslovice one člane zakona, koji naše čitatelje interesiraju:

Ci. 1. Od 18. novembra 1926. do 18. januara 1927. otvoreno je kod zavoda Banca d'Italia i kod drugih zavoda, koji će biti objavljeni, javno potpisivanje za državni konsolidirani zajam u kamatnoj od 5%, dozvoljeno kr. dekretom-zakonom od 6. novembra 1926. br. 1831.

Ci. 2. Potpisivanje će se vršiti po cijelini, koja je određena članom 4. spomenutog dekreta-zakona, t. j. po 87.50 lira za svakih 100 lira nominalnoga kapitala sa kamatama od 1. januara 1927. dalje.

Ci. 3. Javno potpisivanje otvorilo će se 18. novembra 1926. u državi, u kolonijama, na Sredozemnom moru i na talijanskom teritoriju u Egejskom moru. Potpisivanje traje do 18. januara 1927. U Eritreji i Somaliji pak do 31. marta 1927.

Ci. 4. Talijani u inozemstvu mogu učestvovati u zajmu tako da: cijeli iznos, koji misle kupiti t. j. po emisijskoj cijeni 87.50 za svakih 100 lira nominalnoga kapitala uplate kod zavoda i tvrtka, koje će biti određene i to: a) do 18. januara 1927. oni, koji žive u Evropi i u državama oko Sredozemnog mora; b) do 31. marta 1927. koji žive u ostalim državama.

Ci. 5. Tko potpiše zajam dobije ličnu privremenu potvrdu s potpisom, ovjerenom od javnog činovnika, a te potvrde biti će promijenjene u definitivne vrijednosne papire, čim budu gotovi. Ako tko izgubi potvrdu postupat će se po odredbama kr. dekreta od 3. júnija 1913. br. 700.

Ci. 6. Banca d'Italia može primati uplate i u zlatu po službenoj popriječnoj vrijednosti, koja je određena za onaj dan, kada se vrši uplata. Tko potpisuje može — osim gotovine — dati i uplatiti u skupini konsolidiranih državnih dugova, koji dozrijevaju 1. januara 1927. a ti će se kuponi primati kao gotovina. Primati će se također i obezbećene otplatnih javnih dugova, koje su bile izdane i dospjevaju 1. januara 1927.

Ci. 7. Onome tko potpiše odobrit će se kamati po 6% godišnje za one svote, koje budu uplaćene u godini 1926. i to od dana uplate do 31. decembra 1926.

Ci. 8. je navedeno, da onaj, tko potpiše nad 2000 lira zajma može isplatiti u 3 obroka i to da za svakih 100 lira plati 35 lira kod potpiše, 30 lira 15. aprila 1927. i 22.50 dne 30. júnija 1927. Ostali člani tog zakona obuhvataju administrativnu stranu kod provodjanja zajma.

Već prve dane je potpisivanje dalo očekivanih uspjeha što opravdava nadu u potpuni uspjeh ovog važnog gospodarskog pothvata. Jače gospodarske ustanove i korporacije potpisuju na milijune. Tako je Banca Popolare u Milanu potpisala 70 milijuna, Monte Pietà u Milanu 21 milijun, općina Milan 135 milijuna, Opera Nazionale Combattenti 3 milijuna i tako dalje sve druge zavoda i poduzeća, koja naše mogle ovdje navesti. Tekar iza nekoliko vremena znači ćemo koliko se zajma potpisalo.

Nu u ovoj važnoj gospodarskoj bitci nema sudjelovati samo veliki kapital već i mali privrednici i pojedinci. I u našim pokrajinama je veliko zanimanje za tu akciju. Tko razumije koristi ovoga zajma i shvaća njegovu važnost, taj će sigurno učiniti svoju dužnost, taj će sigurno učiniti, što je njemu od koristi.

Još jedno društvo naroda

Kad je Sjeverna Amerika ulazila u rat, pokojni je predsjednik Wilson bio nabacio nekih četrnaest točaka, u kojima su bili sadržani neki uvjeti za buduću mir. Među tim uvjetima bio je jedan, koji je miroljubivom predsjedniku bio osobito priस्ताo srću. To je bila ona točka o Ligi naroda, o Društvu, gdje bi bili zastupani svi narodi ovoga svijeta. On je za to Društvo bio izradio i nekakav statut, pravilnik neki, i nazivao nekoliko paragrafa, u kojima su bili predviđeni razni slučajevi, gdje bi Društvo moralo da posreduje.

Zna se naime, da su se u prošlosti više puta vodili veliki i krvavi ratovi i to većinom zbog takvih uzroka, koji bi se bili uz malo dobre volje mogli odstraniti. Dogadjalo se, da su kadkada zbog kakvog običnog incidenta na granici nastali veliki zapletaji, koji su se svršili mačem, mjesto da se riješe na koji drugi pravedniji, pomirljiviji način. To je bilo zato, što nigdje na svijetu nije bilo jedne vlasti, koja bi svojim ugledom, svojom moći i snagom svojom bila mogla da na vrijeme zagrabi među posvadjene i da ih dovede pameti. Da je jedna takova vrhovna vlast ili jedan vrhovni sud postojao, mnogo bi se bilo zla uštedilo svijetu, mnogo bijede i nevolje. Postojao je doduše i prije nekakav mirovni sud u Haagu, u Holandiji, ali čini se, da taj sud nije niko slušao niti mu je pridavao kakve važnosti.

To je potaklo Wilsona na misao o osnutku Lige naroda, koja danas postoji i postoji. Toj Ligi pristupila je nedavno i Njemačka, i treba priznati, da je to još prilično mlado Društvo pridonijelo, nemalo, te se u nekim krajevima Evrope održao mir, u času, kad se držalo, da je rat postao upravno nezlibježi.

Ustanova vrlo dobra, nema sumnje, a bila bi još bolja, kad bi u njenom krilu bile zastupane sve države ovoga svijeta. Njezin ugled bi tada bio kudikamo veći, a i blagodati, što bi ih jedina tako jaka Liga donosila narodima, bile bi kudikamo veće.

Naši ljudi po svojim silama nek potpuno ovu akciju i dokažu da shvaćaju važnost ovog pothvata. Potpisivanje primaju svi uredi zavoda Banca d'Italia, svi poštanski uredi, svi uredi državnog zavoda za socijalno osiguranje, državne blagajne za osiguranje radnika protiv nezgoda i mnoge veće banke sa svojim podružnicama.

Najalost ova Liga naroda, što zasjedaju u švajcarskom gradu Zenevi, nije potpuna. U njoj nema Rusije, to će reći nema u njoj većeg dijela Evrope. Što je u današnjim prilikama još gore, u tu Ligu nije pristupila ni ona država, koja ju je stvorila: Amerika. Već da je Amerika unutra, mnoge bi stvari danas u svijetu išle drukčijim, zdravim korakom. Ni azijskih država nema u Ligi — što sveukupno znači, da je Liga — krnja.

Ima dakele mnogo zemalja i naroda, koji niti priznavaju a niti će da se pokoravaju Ligi, koja zasjeda u Zenevi. Nesamo to, već ima zemalja i naroda, koji drže, da bi im na jedan ili na drugi način zenevska Liga mogla donijeti i štete. Tu je u prvom redu Rusija, pa Turska, Kina i neke druge države. Te države, što se nalaze sve u Aziji, namjeravaju, kako se čuje, osnovati jednu drugu Ligu naroda. U toj Ligi bili bi zastupani gotovo svi slobojni narodi Azije: Turci, Kitajci, Perzijanci i drugi. Japanu se ta stvar o azijskoj Ligi naroda svidja, pa ako oni ne bi — možda radi Engleske — pristupio odmah, pristupio bi, joj polsije — o tome nema sumnje.

Rusija je doduše evropska država, ali ona ima ogromne zemlje i u Aziji, pa je ona nesamo evropska nego u neku ruku i azijska država. I već se čuje, da bi u tu novu Ligu ušla i ona i to baš kao azijska država.

Stvar možda još i nije zrela. Možda će azijskih rijekama još proteći nekoliko vode prije nego li dodje do te ustanove, ali stvar je vrijedna, da se o njoj već sada promislija, jer će — bude li kada privedena u život — ta nova Liga imati mnogo utjecaja na razvoj prilika i neprilika u svijetu.

I sad nastaje pitanje: hoće li te dvije Lige raditi uporedo i sporazumno, da se među svima narodima na svijetu odbrzi potrebiti mir ili će stati kao dva neprijateljska tabora jedna protiv druge?

Na ovo će imati da odgovore buduća dana, koji možda i nisu tako daleko.

Gospodarsko ozdravljenje

Gospodarsko stanje našeg istarskog seljaka bilo je već od davnine teško i nesnosno. Borba za zemlju i ekonomsko samoosvojenje bila je tvrda i dugotrajna. Naš seljak izrukao se polagano iz ruku lihvara i gradskih kaputasa i osvio se na svoje noge.

Malo je vremena proživio u tome stanju. Zatekao ga je svjetski rat sa svim teškim posljedicama i turnuo je opet u bijedu i nevolju. Seljak nije mogao, da se opire svim nedaćama opomogao, da se opire kolikove zemlje, kakvoće i omedjene kolikove zemlje, ali ponajviše zbog toga, što njegovo gospodarsko pridignuće nije bilo čvrsto i temeljito. Nije bio po svojoj prirodi pristupačan razumnoj gospodarstvu, već se je tvrdo držao starih običaja i načina obradivanja. S druge strane mladji je svijet bio zahvatan vrlogom opće pokvarenosti, zazirao od zemlje i pluga i podavao se plandovanju i ludom raspipavanju.

Sve ove loše i štetne navike počele su, da pogubno djeluju na gospodarsko stanje našeg življa. Seljak je postao, da naglo propada zalazeći u sve veće siromaštvo i dugove. Sa strahom veće siromaštvo i dugove. Sa strahom mogli smo i trčiti lijeka. I liječ je nadovano i trčati lijeka. I liječ je nadovano i trčati lijeka. I liječ je nadovano i trčati lijeka. I liječ je nadovano i trčati lijeka.

nila je naše ljude, koji su već bili kinulni duhom. Ona mudra narodna poslovića — nevolja gola, najboljša škola — počela je da vrijedi i kod nas. Svi savjeti i opomene, sva mudrovanja i uzdisanja stupila su na stranu. Naš seljak počine da uoćuje svoj teški položaj i poprima se ozbiljno rada. Siromaštvo i strah za buduće dane naščilo nas je pameti.

Nema više plandovanja i noćnog pijančevanja kao prije, gostione za svake nedjelje gotovo prazne, — poneštice onog mahitnog nastojanja za plesom i ljudim trošenjem, nema više onog kicošenja i raspipavanja za odjela, kao što je bilo pred par godina. — Ljudi postaju skromniji pod silom prilika, a kruto iskustvo rastrijezniti čes nas posvema, a to će biti naša sreća i naš spas. Ovdje smo se bili pogospodili i razmazili, previše smo bili zašli strapucitome. Teško nam je, da je moralo nastupiti ozdravljenje putem stradaanja, zbog praznih kesa i gladnih želudaca.

Priruda je učinila svoje. Bilo kako mi drago, mi krecemo na bolje, a to je glavno. Unatoč svih vremenskih nepogoda i slabe ljetine, opažamo zajedno poboljšanje barem u nekim krajevima. Posvuda pak zavlađao je duh ozdravljenja i nastojanja za razumnim gospodarenjem i napredova-

njem. Zemlja se počine da obradjuje rasudnije i marljivije, pokrčeno je mnogo ledina i do sada neplodnih strana. Narod se dao na stočarstvo i ovčarstvo, odakle će imati bez sumnje velike koristi. — Mnogi seljaci dobavljaju si dobre krave muzare i zasluživati će lijepe novce prodavanjem mlijeka. Počeli smo da uvrdjamo misao i korist zadrugarstva, zato se udružujemo u zadruge, od kojih neke već lijepo napreduju.

Sve je to samo početak, ali ustrajan i temeljit, bolji svakako nego prijašnje gospodarenje. Na Buzetini nijesmo još imali tako moderne i lijepe uređene mliječarske zadruge kao danas. Na Krasu u Cicariji nijesu ljudi još nikada tako cijenili sumarstvo i pošumljivanje golih bregova kao što je to dandanas. Na Puljštini i u Liburniji nije se naš narod tako marljivo i opširno nikada bavio poljodjelstvom i stočarstvom kao što se to dogadjalo sada. I tako bismo redom mogli da nabrojimo mnogo primjera, koji nam dokazuju, da je gospodarsko ozdravljenje nastupilo i da ono napreduje.

Uspjeshi su još maleni i nezamjetni, ali ljudi se miću i rade pametno i ustrajno. Zato mogu mirne duše da gledaju u budućnost, jer tko se muči i radi, taj ne će i ne može, da propa. Naša je istarska gruda siromašna i kršna, ali tko je umno i poručunano obradjuje ne treba da se boji gladi i nevolje. Mnogo je naših ljudi otišlo po svijetu za zaradom, ali mnogi su se također i vratili, jer nije ni drugdje bolje. Prilike su teške, pa će mnogi morati još u tudnju truhom za kruhom, ali dobar dio onih, koji ostavljaju svoju rođenu zemlju, mogli bi u njoj da žive, kad bi je pametno i razumno obradjivali.

Naš seljak se gospodarski obnavlja, a to mnogo znači.

DOPISI

IZ RIJEKE.

Prekršteni ml., - Tko su bili Adamiči? - Oneh četrijat na fignarac, - A tentat na Zanellu. - Jedan cijeli roman. - U Iškavaniju proljeća.

Ovih dana donijela je „Vedetta“ vijest, da se Adamičev mlado već ne će nazivati — „Molo Adamič“ — kao i do sada, nego „Molo San Marko“ budući da će na njemu prvo spomenik Lava sv. Marka, pa ne bi pravo bilo, da se ta imena miješaju: Adamič i sveti Marko.

Medjutim u riječkoj luci ima jedan drugi ml., koji su prije malo vremena prozvali „Molo San Marko“. I taj ml. zvat će se od sada unaprijed „Molo Adamič“, što je sa svim u redu, jer je Adamič bio čovjek kome Rijeka duguje mnogo.

Za obitelj Adamič bezna ni Kobler otkuda su došli. Za jednoga, Simuna, Adamič zna se vrlo dobro, da je sagradio jednu trokatnu kuću tik uz stube, što vode na Trsat i da je kupio neko zemljište u Martinišćici, gdje je već onuda bila jedna kapelica posvećena svetome Martinu.

Malo iz smrti carice Marije Teresije bio se pronio glas, da je Simun Adamič popravljaajući onu kapelicu bio našao na kup srebra i zlata. Po zakonu onaj dobar dio nadjezega bi zlatu. Po zakonu našo državi. Zato se je odmah našo četirnaest svjedoka, koji su posvjedočili, da je Adamič našao i opet sakrio silno srebro i zlato, na što je on bio uhvaćen i zatvoren u kaštelu u Crkvenici. Njegov sin Andre smjesta ode u Beč pred cara Josipa II., koji je odmah izdao zapovijed, da se Adamič pusti iz zatvora. Neki vele, da je na vječnu sramotu onih, koji su proti Adamiču krivo svjedočili, podignuto na Fiumeri pred njegovom kućom, (negdašnjom hrvatskom gimnazijom), četirnaest stupova, s glavama onih lažnih svjedoka, a stari ljudi pričaju, da kad bi se kogod tužio, da mu poslovi idu ruđivo, onda bi se već našao koji, da mu kaže: — „Ti si hodao na Fiumeru pak, če ti oneh četirnaest pomoći“.

Danas onih stupova više nema, i tako je pala u vodu i ona naša stara riječka poslovića.

Onaj Andre Adamič, koji je bio pošao u Beč, da obrani svoga oca, mnogo se je skrbio za Rijeku, sagradio je teatar i može se reći, da je on bio u neku ruku i osnivač riječke industrije, koja se je kasnije vrlo lijepo razvila. Za sve te i druge zasluge zahvalni su Riječani htjeli, da se nazivaju nitiiji riječki trg pred Gorupovom kućom nazove njegovim imenom. I zaista, onaj se

je trg mnogo godina zvao spiazza Adamić, dok nisu to ime skinuli na mjesto njegovo postavili drugo ime: Dante. Ostao je međutim još uvijek onaj mul, koji je nosio njegovo ime, no sada je Adamićevo ime preneseno nešto dalje, tamo niže prema kantitidi. Kamo će se još dospjeti — to neka Bog zna!

O Rikardu Zanelli riječka je kronika dugo šutjela. Znano se, da se nalazi negdje u Jugoslaviji, ali o tome nije niko vodio računa. Tako barem ja mislim, no kako ja nisam Duh sveti, moglo bi se desiti, da se ja i varam: Bilo ovako ili onako, ipak je došao dan, kad se je ova naša reka bio, skandalozna kronika malo pozabavila s njime. Neke hrvatske novine donijele su prošle sedmice kratku vijest, da je neko u sred bijelog grada Zagreba pucao iz revolvertara na bivšega predsjednika bivše riječke samostalne i nezavisne države.

Sjutravan je o tome «Vedetta» donijela cijeli jedan mali roman. Naprije je naponenula, da Zanella živi većim dijelom u Beogradu, da bude što dalje od onih njegovih ljudi, što su s njime pobjegli i kasnije se nastanili u Zagrebu. Ti ljudi da žive u vrlo slabim vodama, da neprestano navaļuju na svoga vodju, da im dade novaca, a Zanella da ne da. Otuda i nezadovoljstvo onih zagrebačkih Zanelljanaca protiv svoga nesudjenog Predsjednika.

Najveći neprijatelj, da mu je neki Davide de Angeli, negdašnji maresijal riječke Kvesture. Taj Angeli čini se da nema ništa andioskog u sebi, jer je, čuvši, da je Zanella u nekom poslu stigao u Zagreb, počeo da ga uhodi i zatekavši ga jednog dana u nekoj pustoj ulici opalio u njega ne znam dali jedan ili dva hica iz revolvertara.

No ako ima Zanella jednog neprijatelja Angela ima i jednog čuvara — andjela, koji ga je lijepo obranio, tako da mu je ostala i ovaj put na ramecu glava, dok je onaj Angeli uhapsen i morat će da odgovara pravdi za ono, što je počinio.

Prema već prije spomenutom vrelu, iz kojega ovo vadim, po srijedi bila bi žena: Francuz bi odmah nato rekao: serše ja fam! — a to bi se naški moglo reći — ja bora mi ne znam, kako bi se to po naški reklo — pitat ću Ninettu, možda će ona znati. Za sada znajte samo toliko, da na svijetu niti je bilo niti će biti palente ni kaše, što je nije zamiješala žena, i ako možemo vjerovati «Vedetta» (a «Vedetta» je takođerjev žensko ime) to je u onoj zagrebačkoj revolvertarzi umiješana takođerjedna žena, i to neka Marija. Ta Marija da je bila Zanellina «žarjarka», on da je s njom imao i jedno musko dijete. Toj Mariji da se je dogodilo, kako se u takvim prilikama događaja i mnogim drugim Marijana: Zanella da joj je jednog dana rekao: sluga pokoran! — i više da joj nije htio blizu. I tako malo povredjen ženski ponos, malo pomanjkanje novaca — sve je to naglano Mariju, da u zajednici s onim Angelom zasnuje jedan atentat na Zanellu. I taj atentat je izvršen, spaljen je hitac iz revolvertara, ali čini se, da taj hitac nije otnio ni vasa sa Zanelline glave.

Ja ne znam koliko bi tovjek mogao da vjeruje ovome romanu. Možda i sve, a možda i ništa. Na Rijeku ima mnogo, koji u to ne vjeruju. Pitao sam Ninettu, što ona misli o tome, našto će ona meni: — Ja još ne vjerujem, ni da su Masimilijana ubiti va Mesike a ni Rodofa va Marjerina, pa čete da verujem, da su pucali va Zanellu!

I zaista mi smo Fijumanci bili oduvijek vrlo konzervativni, tako konzervativni, da bismo zaslužili, da nas se već zajedno postavi u jednu veliku konservu.

Imaće je i ovdje sve po starome. Mi svi čekamo, da što prije prodje ova zima, koja još nije ni počela, pa da nam dodje proljeće, a s njime i gosti sa mnogo novaca. A dotle neka nam pomore onih četrnaest na Fijumere, da kažemo i mi, kako sa jednom govornik naših stariji.

Rokac.

Sinte „Istarsku Rijeku“!

PODLISTAK

ERNEST RADETIČ:

Dite ljubavi

(Pripovijest iz istarskog života u porečkom dijalektu.)

(Nastavak.)

Sva su se gospoda pogledala mriž sobom. Takove beside su njim bile ništo novoga i da hi ni reka biškup, koji je štuta glava, nego ki drugi, bi mu se bili nasmiјali i narugali. Moramo, na žalost, reći, da se je malo ki od te gospode složija u ten z biškupov. Pre Martin sam je bija pravi čovik, ma ni moga razumiti, da bi i študijan čovek moga predikati unako, kako uni brižni kampaњli. Ter zašto je donke hodija u školu? A ni plovčan gražanski, stešo domaći sin, per Pere Prekajli, ča je bija nidi iz Medvediči, ni pensa druguče nego per Martin. I njemu se je perala sramota predikati po štavunski.

Ne smimo njim zamiriti. Uni bot su bila takova vrijeme, da i ukurilo je da dojde biškup Jure Dobrića, da probudi

IZ VODICA.

Naš vodovod.

Budući da marljivo čitam «Istarsku Rijeku» moram i ja da počnem kao i drugi. Dugo je naime vremena prošlo, otkad nema vijesti iz našeg sela u dražoj nam «Istarskoj Rijeku». Imali bismo se na našega ekonomskog stanje. Mi Vodicićani imamo svog župana ili tako zvanog glavara zadruga, koji se, žalibože, slabo brine za naše gospodarsko stanje. Mi u selu imamo vodovod, kog smo napravili godine 1913. Do pred nekoliko godina išao je vrlo dobro, ali budući da se niko ne brine, da se vodovod popravi, to naravski svakim danom više propada. Na izvoru ove naše slatke vode uzidan je i velik depezič, koji drži 800 hl vode. Dosada je bio pokriven, jer se je zato brigao naš prošli župan, koji je bio dao napraviti kćućicu kraj vovodova. Ovaj ne čini ni da popravi tako da nam je sve otvoreno. Kada hoćemo da odanle uznememo vodu više puta ubavamo takove stvari u njoj, da ovdje ne mogu ni spomenuti.

Imamo malo niže od ovog vodovoda još jedan veći, ali se ne možemo služiti njime, jer su sve tri pipe (spine) razbijene.

Mnogi će reći da svemu tomu nije kriv župan, jer nismo imali nikada da se na njega potuzimo. A ni sada se ne tužimo na njega već ga kao čovjeka i poštuje. Svi smo krivi radi slabog stanja našeg vodovoda. Nu u jednoj obitelji za sve je odgovoran otac, jer on kao glavar obitelji zapovijeda. Tako isto i jedan župan u selu vodi selo, on ima da upravlja stajanjem u selu, jer njega smo izabrali za svog oca. Ovaj nam je župan već 8 godina, ali ne vidimo popravljenih ni puteva, gdje ne može ni čovjek ni marva. Kako rekoh sami smo mnogo tome krivi, jer nemamo dovoljno snage, da nas predvedu po pravome putu.

Još bismo imali da javimo o drugim stvarima, ali učinit ćemo to drugom zgodom.

IZ PULE.

Rasprava radi nesreće u Lohoriku.

U četvrtak se je vodila rasprava na ovdšnjem Tribunalu radi nesreće, koja se dogodila dne 20. augusta 1924. u rudokopu bauksita u Lohoriku. Tom je prilikom poginuo dvadesetgodišnji mladić Anton Kršan iz Sanvicitini. Nesreća je nastala ovako:

U jednom rovu rudokopa radila su spomenutoj dana tri radnika. Jedan radnik, koji je bio zaposlen izvan rova opazio je, da se na jednoj strani rova otvara pukotina i kako će se za čas srušiti vasa zemlja na radnike u rovu. Odmah je stao kricati nek se spase. Jovojca su se odmah umaknula i time izbjegli smrti, ali Anton Kršan osjećao vrlo slabim, bolila ga je glava i curila mu je krv. Baš onog momenta, kad je onaj radnik kricao nek se spase, Kršanu je tekla krv iz nosa. Podigao je glavu da vidi što je, ali je bilo prekasno da se umakne. Čitava jedna strana rova srušila se na njega i on je ostao zatupan pod zemljom. Njegovi drugovi, koji su izbjegli smrti stali su odmah odgrčati zemlju i izvadili bijednog Kršana. Bio je još živ, ali čim su ga doveli u Putu u bolnicu, umro je, jer je od jakog pritiska zemlje i silnog udara bio pobjen u unutrašnjosti tijela.

Iza ove nesreće vlasti su poslale komisiju u Lohoriku, da istraži uzroke, radi kojih se porušila jedna strana rova. Komisija je konstatirala, da je ona stijena rova, koja se srušila, bila previše koso, u unutra iskopana, pa su prema tome krivi inžinjiri, koji su imali nadzor nad rovom. Pozvani su bili pred sud inžinjiri Karlo Becker i Bruno Majer. Pošto se rov iskopao pod nadzorom Becker'a, to ga je sud osudio na 5 mjeseca zatvora, 1000 lira globe, na plaćanje parbenih troškova i oštetu ozljeđenoj stranci t. j. ocu pokojnog Kršana.

naše ljude, une študijane i une priz škol, i navadi hi, da je najslabije i naj-liplje predikati jazik, ča su nas ga vadiše naše matere i da se čovik mora oholiti i ponositi s njim.

«Ko se prisvitlon pera bolje i lipče, pak čemo predikati po istrijansku», je reka jeno-malo sramežljivo per Martin i ubrnuja se je proti drugoj gospodi, da vidi, ča se njim pera.

Ma sad se je uvajija šjor sudac, brat stare Katine:

«Jazik kulture je talijanski jazik, a kako je uvo jedan parat talijanske zemlje, valja da se u njen ni ne predika drugučete nego po talijansku.»

«Uprostite, gospodine suče, ma mene su drugučete vadili, a ja i sam drugučete vidin. Nas je vode, recimo, petnajst. Doll na placi pak je bilo, kako smo vidili, makar petnajst stotin ljudi. Svi oni predikaju unako, kako smo do prid nikoliko lit, prvo nego smo pošli po školah, i mi sami predikali. A mi sad, kad smo se pomogli, ki z svojom glavom, ki z tujom munjenom pameti, da dižemo nos i sramimo se svoga roda? Ne, to ne bi bilo lipo od nas.»

Sudac se je nasmija nikako poruglji-

Franina i Jurina

Fr.: Je te voja govorit?
Jur.: Je i ni, kako se zame. Zač pitas?
Fr.: Prej nekoliko vremena sam čital, da su va Amerike bili veli ragani i da je neakav strahoviti vetar i daž razrušil celi jedan njihov grad va Floride.

Jur.: To sam i ja čital. Malo manj več i pozabil.

Fr.: Ni ja nisam več na to mislel, nego ov jedan dan prišlo mi j' va glavu...

Jur.: Ča ti j' to prišlo va glavu?

Fr.: Prišlo mi j' va glavu, da te malo pitam — tebe, ki znaš ča j' bilo i ča ni bilo — da mi malo poveš, ča store Amerikani, kada njim ovako nevera zame ale pak razrušil ki grad.

Jur.: Ča store? Zamu batič i drugo zidarsko orudje, pak počnu židat drugi grad.

Fr.: Na onem istem meste?
Jur.: Na onem istem meste. Da ča si mislel?

Fr.: Ja sam mislel, da pljnu na ono mesto, i da gredu neki semo a drugi tamo.

Jur.: A starinu da puste, neka gre sva skupa k vragu, ča ne? Tako si ti mislel?

Fr.: A da ča tu drugo mislel?

Jur.: Slabo si mislel, i slabo bi delali ljudi, kad bi svi misleli kako ti. Češ da ti povem onu štoriјicu od mrava i one njegove treščice?

Fr.: Je to on mrav, ki je našal jednu treščicu, i dvajset i devet puti ju zivukal na vrh mravinjaka i svaki put mu se je zivljala dole, dokle ju ni trejseti put sopet čapal i zivukal gore i srečno ju najzad spustil va onu svojju skučiju. Je to ta Storiја?

Jur.: Baš to i vidiš: uprav onakovi, kako i on mrav, su ti i Amerikani. Da njim sto puti poplaja pobere sve ča imaju, ale da njim oganj uništi kuću i kućiče ili da njim ragan, kako ono neki dan va Floride, raznese gradi i sela, oni će svaki put zipeļjat ča stari materijal, ki je ostal i s novem, zdravem materijalom te dignut nove kuće, napraviti nove kuntradi, novi gradi. Tako delaju, viš, Amerikani!

Fr.: Zač imaju beći, ma da nimaju beći — ne bi.

Jur.: Japonezi su siromašneji od njh, a ima ih mej njimi i takovih, ki nimaju ni koliko mi imamo, pak pogledaj ih malo: ne prodje mesec, da im kuću ne zruši ale vulkan ale potres ale oganj ale pak tifun — strahoviti ragan. Pak? Kada Japonez vidi, da mu je kuća na tleh, on se valje stavi na delo, da ju speta dignet i to će on učinit ne trejset puti kako

on mrav, nego i petsto puti. Ča ako bilo trebe. Lepi čovek bi bil on, ča se prvoga mala prestrasil! I da takovemu čoveku, njemu i njemu deca! Bolje bi bilo, da se takovo rodi!

Fr.: Ma znaš, da i mane pride va pamet, da bi morda kadagda i bolje da se čovek ne rodi.

Jur.: Seprlja, plašivac, lenčina, i nijente — takovi bi bolje storiјe se ne rode. Ma zdrav čovek, ča kega je volja delat, ki se ne prestane ako mu sve ne gre, kako bi takovoga čoveka bi bila grehotoga crna zemlja uživa. Svet leži sa na takoveh ljudeh, na ljudeh, ča ne boje ni ognja ni biča potresa, ne gube volju, ako njim voda al druga nesreća odnese ono, ča su s mukom sagradili.

Fr.: Je tako, je — ma ja sam već čul, kako su se naši ljudi tu va Istrij, prisegovali, da te prodat sve ča imaju i poč' trbuhom za kruhom.

Jur.: Kada j' to bilo?
Fr.: To j' bivalo vavek kada bi tu tač tu potukla grožje, ale pak kada bi njim suša pak kakova druga nesreća zatrla letinu.

Jur.: I to je duralo dokle je durat i njihov prvi jad. A kada je dal padal, oni su ostali kade su i prej bili i kopali su i orali, kako su najbolje mogli i znali. Takov ti je bil i naš momeč: ča se j' više topilo po more, to je više hlepel za njim. Ako bi mu more razbilo jedan brod, storiјl bi drugoga, ako bi mu hitilo na dno jednu barku, napravil bi drugu. Naš čovjek je kako i Merikan: ako mu danas neć propade, jutra digne sopet gore, i tako trebe da bude. Svi mi morali bismo bit kako i Amerikani, kako i mravi.

Fr.: Pametno zboriš, brate! I ja bih rad bit i Amerikan i mrav, a ako češ i pčela, ma imam sakraboju-k pegulu, da mi vavek drugi moj med poji.

Jur.: Mane je dosta, ako mi ostane i samo malo voska, da mi svetli.

IZ RAČICE (kod Buzeta).

Naše stanje.

Skoro iz svih krajeva naše mile Istre javljaju se u «Istarsku Rijeku» tešće nego mi iz Račice. No po tome ne treba suditi, da mi Račičani ne osjećamo kod svoj roda i krvi. A ne ide nam ni sve glatko i osobito ove zime, osjećamo jedan dio štine — i Uribi, Kortina, Krušvari, Pazušici i jedan dio Brlejša — Stetu, koju smo pretrpili od grada. Radi toga se naša zimo u vrlo teškim gospodarskim prilikama.

Prema ovogodišnjem rezultatu na polju vinogradarstva i ratarstva, vidi se kako je bolje baviti se sa više grana gospodarstva, nego sa jednom ili dvije. Vrlo bi bilo dobro, što više puta spominje naš «Narodni Gospodar» baviti se stočarstvom i to koliko je više moguće. Osobito bi bilo dobro od važnijih grana i poljarstvo, koje je kod nas vrlo slabo razvijeno. Baviti se poljarstvom, nebi bilo bog zna kako teško, jer se ono lako obavi onda, kad se radi va mešikih prilika drugo ne može da radi. Tako Bože ne, zla budućnost će nas prestaviti, da dobro pogledamo.

Treba nam spomenuti, da poštu u Račicama imamo ne baš ispravnu, jer do sada poznato nam je mnogo slučajaja u njevoj netočnosti.

Svog župnika naše Račice nemaju u odlaska veleč. g. Ivana Brezavščeka, ča nam je ostao u uspomeni i kojeg se mi rado sjećamo.

«To ne čie biti pravo! Vi ste sudac, ni slabo poznate stare libre. Proštite, ni bre svetoga Grge pape, koji piše čisto i bistro, da su Slavnici vode milija tristo lit, kako san to ja reka. Ni je vode tri parte, a komoč su četiri, i Latini i zato njim pripada ko ne može, almeno unoliko pravice, koliko i vijećari.»

Biškup, naša istriјanska krv, kad je hodilo za pravdu i pravicu, se je zalagati. Zato je i gospodin sudac jeno malo stisa roge, pak je pasa priko njegovih razgovori.

Ma kako je biškup počela svojim sekretarion Klevon, z dekanon Zilio, starin per Martinon i z drugima pupli, koji su svi bili od naše krvi, predikati po slavinsku, ni bilo drugo, nego da svi predikaju po našu. I tako se je bit večer u Baderni, prvi bot, otkad svi pameti, mriž gospodin propredikalo po našu. Dekle po hiži i ljudi pidi vratu, kad su njim to dekle povidali, samo su se križali.

«Po majkicu! Ni ni naš jezik za ča bititi, su se spominjali sideći pod lat donjon. —

(Sljedi.)

Personalna unija između Rumunjske i Mađarske.

Ovih je dana legitimističko glasilo „Magyarország“ donio vijest, da će se rumunjska princeza Ileana vjenčati sa Albrehtom Habsburškim. Iz Rumunjske je došao u Budimpešt mađarski plemić grof Banffy, koji imade tu stvar urediti. Mađarska bi imala izabrati Albrehta za svog kralja, a rumunjski parlament bi se pretvorio u ustavotvornu skupštinu, promjenio ustav, gdje se govori o nasljedstvu krunu, prema kome, pošto se Carol odrekao bi postala iza smrti Ferdinanda rumunjskom kraljicom njegova kći Ileana. Time bi Rumunjska i Mađarska bile kao prije Austrija i Mađarska. Rumunjski diplomati pristaju na ovu ženidbu uz uvjet, da mađarski regent Horv i Albrehta, da će Albrecht biti izabran mađarskim kraljem. Mađarski legitimistički krugovi se sve više približavaju ovoj kombinaciji i popuštaju od svog legitimističkog stanovništva.

GRČKA.

Rehabilitacija strijeljanih grčkih ministara.

Pred četiri godine izvršio je revolucionarna komitet grčkih oficira, na čelu im Pangalos, Plastiras i Constat, kratki sudski proces i kaznu strijeljanja nad petoricom bivših kraljevskih ministara i vrhovnim komandantom vojske. Osuda je bila izrečena motivacijom, da su optuženi doveli Grčku u onakovo jedno stanje i time krivi radi zločinstva veleizdaje. Justifikacija je izvršena dne 15. novembra po starom kalendaru (od 1923. uveden je u Grčku gregorijanski kalendar). Na mjesto izvršenja smrtnu kaznu doveden je ministar predsjednik Gunaris, u velikoj vrućici, i da bi mogao dočekati po svojoj želji smrt na nogama, dana mu je bila injekcija. Pored njega strijeljan je vrhovni komandant vojske general Hadzi-Anesti, i ministar Stratos, Teodoros, sedamdeset godišnji Protogapadakis i mladi Baltazzi, koji je od zadnjeg časa zadržao mir pušeci cigareta i držeci monokli.

Sađa je u Grčkoj javnosti zahvalio mah pokret da im se o skoro godišnjici njihove smrti odajna počasti. Najistinski isti voji već pripranjaju javnost na to, izlazeći sa crnim okvirima i noseći tople članke o pojedincima od njih. I ostali listovi im se pridružuju, pa čak i venelizistička partija nije protivna tomu, makar da je u svoje vrijeme ona bila okrivljena, da je glavna začetnica njihove optužbe.

Domaće novosti

Izmjena austro-ugarskih kruna.

U naše su uredništvo došli više puta molbe naši ljudi, a mnogi nam i pišu glede uputa za promjenu austro-ugarskih kruna, koje su bile predane Delegazione del Tesoro, a nijesu još izmjenjene. Nekoji su navadjali, da u Trstu opstoje neki ljudi, koji pospješuju tu izmjenu i pozivlju k sebi sve one, koji imadu nepromjenjenih kruna. Baš ovih dana objavila je tršćanska prefektura, da je uhvatila te špekulante, koji su sakupljali potvrde o predaji kruna. Protiv svima, koji sakupljaju te potvrde i varaju ljude, postupat će se po zakonu.

Upozorujemo naše čitaoce, nek budu oprezni pred spekulacijama. Čim bude likvidirana i austro-ugarska državna banka, preostale kruna, predane vlastima 1922 godine promjenit će se u lire. Ministarstvo financija će službeno obavijesti, a bit će javljeno i u našem listu.

Promet tršćanske luke u oktobru.

Trgovacka komora u Trstu objavodanila je u svom mjesečnom izvještaju podatke o prometu tršćanske luke kroz mesec oktobar ove godine. Prema tom izvještaju stiglo je željeznicom i morem u oktobru ove godine u tršćansku luku 225.458 tona robe. Uzme li se u obzir da je oktobra 1925. god. u luku stiglo 301.170 tona robe, to je očevidno da oktobar o. g. prema oktobru prošle godine registrira manjak od 75.712 tona robe.

Izvoz robe iz tršćanske luke (morem i kopnom) dosegao je u oktobru o. g. 154.163 tona. Kako je u oktobru 1925. izvoz iznosio 171.023 tona, to oktobar o. g. iskazuje manjak od 16.860 tona robe.

Ukupno je u oktobru o. g. kroz tršćansku luku prometnuto 379.621 tona robe. Budući da je u oktobru 1925. kroz Trst prošlo svega 472.718 tona, to manjak u oktobru o. g. ukupno iznosi 53.097 tona robe, ili za čitavih 20 posto manje nego li u oktobru 1925.

No saobraćaj tršćanske luke nije zadovoljavao samo u oktobru o. g., nego i kroz čitavu 1926. Prema podacima tršćanske komore, iznosio je promet tršćanske luke kroz prvih deset mjeseci 1925. godine 4.564.096 tona robe, dok je kroz prvih deset mjeseci 1926. dosegao u svemu 3.909.614 tona robe.

Prema tome, u 1926. god. iskazuje se dosada manjak (u odnosu prema prošloj godini) za čitavih 655.082 tona robe, ili za 14,4 posto je ljetos manji promet tršćanske luke nego lani.

Novi fašistički znaci.

Buduće godine biti će uvedeni novi fašistički znaci. Ne će biti više jajoliki već četverouglati a boje će ići preko, a ne uzduž.

Podešati u svim općinama.

U službenim je novinama objavljen kr. dekret, koji određuje, da sve općine imadu dobiti podešate. Do sada su podešati bili samo u onim općinama, koje su imale ispod 5000 stanovnika.

† Zoika Kveder-Demetrovića.

U nedjelju poslije podne umrla je u Zagrebu naglom smrću od kapi poznata hrvatska i slovenska spisateljica Zoika Kvederova, žena narodnog poslanika Jurja Demetrovića.

Pokojnica je rođena 22. aprila 1878. u Ljubljani. Iza domaćeg gradjanske škole služila je kao činovnica u Kočevlju i Ljubljani. Od tog vremena, od 18. godine života nije imala nikada ni časa mira, da stekne oružje, potrebito za daljni razvoj i borbu. Došla je u Trst kao upraviteljica «Edinosti» i urednica «Slovenke». Na to je, otišla u Švicarsku i München da študira. No najviše je nju zanimalo Prag sa svojom borborom protii Austriji i gdje se počinjala svjetliti zvijezda Masarykova. Kao 20 godišnja djevojka tamo je suradjivala sa istaknutim omladincima, koji su svoje ideje preneli u Hrvatsku i koji su vodili hrvatski narod kao Lorkovići, Radić i Heimerl. Njezino najjače djelo «Misteriji ženo» izašlo je u Pragu. Pisala je vrlo mnogo i kao spisateljica i kao novinarka. Već iz početka suradjivala je u ljubljanskom «Zvonu», zatim u «Domu i Svetu», «Slovenskom Narodu», «Slovencu», u Pragu, «Uredjivala porodični list «Domaći prijatelj». Sedam je godina bila suradnica «Agramer Tagblatta» kao kazališni kritičar i vodila žensku rubriku. Pisala je jednako lijepo, toplo i iskreno i hrvatski i slovenski i češki i njemački. Prevadjala je hrvatske, česke, slovenske i srpske romane i drame na njemački jezik i objavljala ih u «Politič» u Pragu, u «Zeitu» u Beču i u «Frankfurter Zeitung». Godine 1917. osnovala je i uredjivala vanredno lijepu žensku reviju «Ženski svijet», koja se poslije prozvala «Jugoslavenska žena». Napisala neke drame, pripovijetke, crtica, dialoge i romane. Silnu je ljubav gojila prema ovim našim krajevima. Godine 1923. izdala je pod pseudonimom drame «Unuk Kraljevića Marka» i «Arditi na otoku Krku».

Zoika Kveder-Demetrović bila je inteligentna, talentovana i energična Jugoslavenska, koja je igrala vidnu ulogu u socijalnom i javnom životu. Vijest o njezinoj smrti duboko je potresla sve narodne krugove.

Vrloj Jugoslovenskoj Zoiki Kveder-Demetrović: vječnaja pamjat!

Svega po malo

Židovi u Palestini.

Palestina je pradomovina Židova, koji su se u svoje rastepe o cijelom svijetu. Već nekoliko godina spremaju se Židovi, koji nigdje nemaju svoje prave domovine, da se iz svijeta vrate natrag u svoju Palestinu. Mnogi su se već vratili i rade na tome, da tamošnju zemlju uredi, da se sakupi i da osnuju svoju židovsku državu.

Glasoviti engleski pisac Henrik Venuison boravi sada među tim Židovima u Palestini, pa odanle šalje svjetskim listovima pisma u kojima opisuju život Židova, koji su se vratili u Palestinu.

U Palestini su tri službena jezika: engleski, arapski i židovski. Ali u onom dijelu Palestine, gdje se nastanjuju oni Židovi, koji se vraćaju ratarstvu i koji tu osnovali uzorne seljačke naselobine, tu je službeni jezik samo židovski.

U Palestini doduše Židovi iz Rusije, Njemačke, Poljske i Česoslovačke i pred njima je stajala teška zadaća, da opet nauče jezik svojih pradedova, u kojemu se se mnogo molili, da obično nisu ništa razumijeli, jer su inače govorili ili njemački ili jezik dotičnoga naroda, među kojim su živjeli. I gle, rodoljublje tih Židova je toliko, da su velikom većinom naučili stari židovski jezik, a ljubav njihova k pradedovskoj zemlji takva je, da su već do sada stvorili prava čudesa u naprednom poljodjelstvu.

Škole za Gigane.

Danas imade po svem svijetu cigana, koji su svršili i najviše škole. Danas nije više inteligentni ciganin bijel i mrak. Pa i mali, neugledni cigani počeli su pamtati da se prosvjetno dižu. Poznavaue pisma štiti se ne samo medju ciganima sviračima, nego i medju takozvanim sitnim kovačima i koritarima. U raznim zemljama postoje već i ciganske škole.

U Rumunjskoj su zabranjeni mladeži moderni plesovi.

Rumunjski ministar unutrašnjih djela izdao je naredbu, u kojoj zabranjuje mladeži muškoj i ženskoj ispod šesnaest godina, da posećuje lokale, gdje se plešu moderni plesovi. Što je običaj gotovo u svim bukareškim većim lokalima. Gospodjice od 16 do 20 godina puštati će se u takve javne lokale samo u pratnji roditelja. Što se tiče gospodja i gospodinja od 20 do 40 godina, one će moći da posećuju javne plesove samo ako dokažu da imaju sredstva za samostalno izdržavanje.

Nepravine u gorinjoj Italiji.

U gorinjoj Italiji, a osobito na obalama ligurskog mora bjesnilo je u nedjelju nepravine. Na mnogim je mjestima porušena željeznička pruga, a u Genovi se more razlilo po ulica i prouzrokovalo mnogo žetelo.

Put oko svijeta.

Pretprole subote je otplovio iz Southamptona, u Engleskoj, veliki transoceanski parobrod društva «Canadian Pacific Railway» «Express of Scotland», koji će izvršiti put oko svijeta. Parobrod će prevoziti 36 hiljada morskih milja, a zaustaviti će se u lukama 22 raznih država. Na parobrodnu ima svega 410 putnika, od kojih su 66 milijonere. Svaki putnik plaća najmanje dnevno 500 franka. Iko ima na raspolaganje čitav apartement na parobrodu, plaća 300 hiljada franka za putovanje. Parobrod će o Božicu biti u jednoj luci Palestine, a na Novo ljeto u Aleksandriji, u Southampton vratit će se 23. travnja 1927.

Žena se prijavila za krvnika.

U Hamiltonu u Sjevernoj Americi, već od prosinca prošle godine oćkuje jedan čovjek osuđen na smrt s dana na dan, kad će ga smaknuti. Osuda se naime nije do danas izvršila za to, što se nitko nije htio primiti krvničkog posla. Pred nekoliko dana bila se je ponudila jedna žena, da će ona, uz malu novčanu nagradu, izvršiti osudu. Medjutim su vlasti odbile njezinu ponudu, jer da žena ne može biti krvnik.

Dokinat «subih režim u Norveškoj.

Prema rezultatu plebiscita, vlada u Norveškoj izdala je naredbu da sa 1. aprila 1927. prestaje zabrana toćenja vina i alkoholnih pica. Ta je zabrana bila na snazi već sedam godina.

Koliko ima emigranata Rusa?

Ruski list «Rub» donosi zanimive podatke o ruskoj emigraciji u svim zemljama, izuzevši Ameriku. Podaci su uzeti iz jednog dokumenta Društva Naroda. Ukupni broj Rusa u emigraciji cijeni se na 1,6 milijuna. Najmanje emigranata imade Engleska, naime 40, onda dolazi Danska sa 300, Švicarska sa 2368, Austrija sa 2465. Najviše emigranata živi u Njemačkoj i Francuskoj, u obje zemlje po 400.000. Kina 76.000, Poljska 60.000, Jugoslavija 38 hiljada. Česoslovačka 30.000. Dosta su jako zastupane i baltičke države. U Bugarskoj ih imade 28.000, u Turskoj 5000.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STARI. Tisak: TISKARA „EDINOST“ U TRSTU.

POSJED NA PRODAJU. Vinograd sa kućicom 2000 met. Šume 430 i 3565 sve u Voloskom. Šuma 2300 met. Matulje. Sve bližu ceste i grada zgodno za gradilišta. Obavijesti daje Posujilnica Volosko.

NA PRODAJU KUĆA U ZAMETU, četvrt sata od Rijeke jednokatna sa 4 stana. Krasan vidik na more. Pokraj granice. Kuća u dobrom stanju, nova. Druga kuća na prodaju 100 metara ispod kolodvora u Matuljima. Jednokatna sa vrtom i zemljištem. Popitati se kod gostione Babić, Matulji.

Narodni koledar „FRANINA i JURINA“ za Istru za god. 1927.

izišao je iz tiska, te se je već počeo širiti po svim našim istarskim selima. Ovaj naš doista lijepi koledar poznat je i objubljen, još od prijašnjih godina. No ove je godine koledar još ljepši nego lanjski. Ima u njemu svega: zanimivog, zabavnog, poučnog i gospodarskog štiva, pjesama, slika itd.

Kupujte ga! Širite ga! Naručajte ga! Preporučujte ga svojim prijateljima!

Naručbe prima „Tiskara Edinost“ i Uprava „Istarske Riječi“, Via S. Francesco 20, Trst. Može se dobiti i kod knjižara: Agostinis, Pazin; Štoka, Trst (Via Milano); Tomasić, Opatija i Trbojević, Rijeka. Dobra je knjiga naš najbolji prijatelj! Ovaj je koledar uistinu naš dobar prijatelj!

JEFTINO PRODAJEM KUĆU u Jadranskom kraju Sušaka (Jugoslavija). Kuća ima 3 sobe, predobije, može služiti za blagovaonu, vrt, i van, podum 59 m, dvorište, vanašterne i oko 2000' obradjenog vrta. Kuća leži uz cestu blizu parobrojskog pristaništa. Sasvim je povoljna. Prikladna je za trgovinu specijalno s poljodjelskim proizvodima. Po želji može se u bližini kupiti i zemljište. Sve upute daje Fran Jagodnik — Rijeka, Via Garibaldi 30.

STARINSKI ORMAR iz Pietra Polesa (mareziganskih vlastelina) sa vrednim rezbarijama, ručno remek-djelo starine prodaje vlasnik Mate Stule iz Pregare, općina Buzet.

GLYKOL

Vrlo uspješno sredstvo naročito u ljetno doba za vrijeme vrućine. Tko se osjeća slab na živcima i trpi od glavobolje, neka upotrebljava samo „Glykol“, koji izlilječi u najkraće vrijeme. — Cijena jedne boce L. 7—. Za cijelu kuru treba 8 boca.

Dobiva se samo u ljekarni Castellanovich, Trst VIA GIULIANI 42 (Sv. Jakov).

Fotograf Matko Gortan u Pazinu preporuča sl. općinstvu mjesta i okolice svoju fotografsku radionu. Izdaje i razne vrste fotografija po kvadrantu kao i najljepšim vrstama fotografije za putnike (postkarte) ugodnije i toku 1 satu.

POKUĆSTVO!

Dobro izradjene kompletne sobe od oraha, bresta i javora, te pojedine komade kao ormare, krevete (postelje), kredence (buro) te šušte sa potrebitom opremom, nudjamo po vrlo niskim cijenama. Osobita prilika za mladoženje.

M. Koren & C., Pazin (pređ prošlom)

KRUNE

plaća uvijek nekoliko cent. više nego drugi ALOJZIJ POVH, Piazza Garibaldi 2 prvi kat Pazite na naslov! Pazite na naslov!

NAJBOLEIE VRELO!

Kod nakupa ljetne i zimске robe (odjela) svih vrsta cipela, klobuka, kapa, košulja, kišobrana, krevata, finog štofa, svih vrsta platna za kušenje i odjela, obratite se na jedino domaće i najcjenije vrelo.

M. KOREN & Co. - PAZIN (Corso pred prošlijom)